

ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikkebagatelagtig kriminalitet. I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, at der sker en meget konkret vurdering i hver enkelt tilfælde. Dette indebærer f.eks. som udgangspunkt en skærpet vurdering af indsatte, som er dømt for alvorlig eller gentagen kriminalitet.

Hvis man skulle begrænse prøveløsladelse til de tilfælde, hvor der ikke er den mindste risiko for recidiv, altså tilbagefald til fornyet kriminalitet, vil det i praksis betyde en mere eller mindre ophævelse af prøveløsladelsesinstituttet, for hvornår vil man kunne sige, at der ikke er den mindste risiko.

Jeg skal i øvrigt henlede opmærksomheden på, at socialministeren og jeg i 1995 nedsatte et permanent kontaktudvalg, der bl.a. beskæftiger sig med samordnet indsats omkring indsatte udslusningssituation. I den vedtagne straffuldbyrdelseslov forudsættes det, at der for hver indsat udarbejdes en handleplan for afsoningstiden og tiden efter løsladelse.

Endvidere udsendte Socialministeriet og Kriminalforsorgen i 1998 et sæt vejledende retningslinjer for samarbejdet mellem de sociale myndigheder og Kriminalforsorgens institutioner og afdelinger, der bl.a. foreskriver et tæt samarbejde omkring unge kriminelle, misbrugere og psykisk syge kriminelle.

Siget med disse foranstaltninger er naturligvis at bidrage til at begrænse risikoen for, at den løsladte begår ny kriminalitet i tiden efter løsladelsen.

Efter punkt 3 i beslutningsforslaget skal beslutningskompetencen i prøveløsladelsessager overlades til et særligt nævn. Som det fremgår af det, jeg tidligere har sagt, finder jeg faktisk, at den eksisterende prøveløsladelsesordning er forsvarlig og tilfredsstillende.

Samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at den lov om fuldbyrdelse af straf, som blev vedtaget af et flertal i Folketinget den 31. maj i år, og som træder i kraft den 1. juli år 2001, som noget nyt giver de indsatte mulighed for at få visse administrative afgørelser prøvet ved en domstol, herunder afslag på prøveløsladelse efter at to tredjedele af straffen er udstået.

Reglerne om domstolsprøvelse er baseret på den gældende ordning, hvorefter afgørelser om f.eks. prøveløsladelse træffes administrativt af Kriminalforsorgen.

Jeg mener ikke, at der allerede nu så kort tid efter, at loven er vedtaget, er grundlag for at overveje ændringer heri.

I punkt 4 i beslutningsforslaget foreslås det, at prøveløsladelse fremover tidligst skal kunne finde sted efter udståelse af tre fjerdedele af straffen, dog tidligst efter udståelse af 6 måneders fængsel.

Efter de gældende regler er det bl.a. en forudsætning for prøveløsladelse, at to tredjedele af straffen, dog mindst 2 måneder, som hovedregel er udstået.

Den foreslåede undergrænse på 6 måneder vil indebære, at en meget stor del af de dømte afskæres fra muligheden for prøveløsladelse, og det gælder vel at mærke dømte med en kort straf og dermed den mindre grove kriminalitet. Det mener jeg ikke vil være rimeligt.

Jeg mener heller ikke, at der er grundlag for at ændre prøveløsladelsestidspunktet fra to tredjedele til tre fjerdedele af straffen, hvilket jo i øvrigt indebærer, at den straftrussel, som den indsatte har hængende over hovedet, nedsættes fra en tredjedel til en fjerdedel af straffen.

I punkt 5 i beslutningsforslaget foreslås det, at der ikke skal være mulighed for prøveløsladelse for livstidsdømte, men at livstidsdømte kun kan løslades efter benådning.

Også spørgsmålet om løsladelse af livstidsdømte har været grundigt overvejet i forbindelse med arbejdet med straffuldbyrdelsesloven. Det var Straffelovrådets opfattelse, at der burde være adgang til prøveløsladelse af livstidsdømte, og dette tilsluttede Folketinget sig umiddelbart før sommerferien i forbindelse med vedtagelsen af straffuldbyrdelsesloven. Jeg mener ikke, at der er grund til ændre denne regel.

Alt i alt er jeg således ikke enig i det fremsatte forslag om ændring af reglerne om prøveløsladelse, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Dorte Bennedsen som ordfører.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne starte denne ordførertale med et citat, som lyder:

»Det er hverken øllebrødsbarmhjertighed eller sløv rutine, der skal være udslagsgivende ved prøveløsladelser, men derimod sund fornuft og målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten. Prøveløsladelser giver mulighed for at pålægge den løsladte tilsyn, antabus eller anden behandling.«